

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1815/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Неђо Јовановић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Сретен Никитовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 177/19 од 12.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 177/19 од 12.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 136/18 од 05.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да тужиоцима на име дуга исплати износ од 8.500 евра са каматом према члану 4. став 1. Закона о затезној камати, почев од 30.12.2010. године до коначне исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова поступка солидарно исплате износ од 164.612,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 177/19 од 12.09.2019. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Ужицу П 136/18 од 05.11.2018. године у целости у односу на тужиљу АА и у односу на ову тужиљу обавезан је тужени да тужиљи плати на име дуга износ од 5.925 евра са законском затезном каматом која се обрачунава на девизе, почев од 30.12.2010. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, док је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиље АА којим је тражено да јој тужени по основу дуга исплати и износ од још 2.575 евра, са законском затезном каматом која се обрачунава на девизе, почев од 30.12.2010. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Тужени је обавезан да тужиљи АА на име трошкова парничног поступка исплати износ од 205.740,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, благовремено, изјавио ревизију побијајући одлуку из свих законских разлога.

Тужиља АА је поднела одговор на ревизију.

Поднеском од 09.03.2020. године тужени је повукао изјављену ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20, у даљем тексту ЗПП), прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена од лица које је повукло ревизију.

Како је у конкретном случају тужени повукао ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 177/19 од 12.09.2019. године, то је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 413. ЗППу вези члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**